

Μητροπολίτης Μαρωνείας για Κυριακή ΙΕ΄ Λουκά: «Η έμπρακτη αλλαγή της ζωής»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Στο μήνυμά του για την Κυριακή ΙΕ΄ Λουκά με τίτλο «Η έμπρακτη αλλαγή της ζωής», ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής](#) κ. Παντελεήμων μεταξύ άλλων ανέφερε ότι “το μέτρο της αληθινής μετάνοιας φαίνεται από το πόσο είναι πρόθυμος ο άνθρωπος να αποχωριστεί απ’ αυτά που τον κρατούν σφικτά στη γη, είτε αυτά είναι χρήματα, είτε είναι δύναμη και εξουσία, είτε είναι κάποια σχέση και γνωριμία. Μόνο όποιος βρεί κάτι καλύτερο απ’ όλα αυτά συνειδητοποιεί τη σχετικότητα τους και τα αποχωρίζεται”.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

Τὰ κριτήρια πού χρησιμοποιοῦν συνήθως οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ διακρίνουν τοὺς συνανθρώπους τους σὲ καλοὺς καὶ σὲ κακοὺς, σὲ εὐσεβεῖς καὶ σὲ ἁμαρτωλοὺς, εἶναι συνήθως ἐξωτερικὰ κι ἔχουν σχέση με ἐκδηλώσεις καὶ πράξεις πού φαίνονται. Τὰ ἐσώτερα βάθη ὅμως τῆς καρδιάς τοῦ καθενὸς γνωρίζει μόνο ὁ Θεός. Μπορεῖ οἱ ἄνθρωποι νὰ καταδικάζουν κάποιον σὰν ἁμαρτωλό, ἀλλὰ μέσα στὴν ψυχὴ αὐτοῦ μπορεῖ νὰ συντελεῖται μιὰ ἀδιόρατη ἀλλαγὴ, μιὰ πάλη πού τὸν ὀδηγεῖ στὴν ὑπερινίκηση τοῦ κακοῦ ἐαυτοῦ του.

Ένας τέτοιος ἄνθρωπος, ἁμαρτωλὸς κατὰ τὴν κρίση τῶν πολλῶν, ἀλλὰ πού μέσα του συντελέσθηκε μιὰ βαθειὰ τομὴ, εἶναι ὁ Ζακχαῖος τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Ἦταν ἀρχιτελώνης καὶ πλούσιος • πράγμα πού σημαίνει ὅτι εἶχε νοικιάσει τοὺς φόρους καὶ δασμοὺς τῆς περιοχῆς, καὶ κέρδιζε πολλὰ χρήματα ἀπομυζώντας τὸ λαό, δεδομένου ὅτι δὲν ἦταν καθορισμένο μὲ νόμο τὸ ὕψος τῶν φόρων.

Ὡστόσο στά αὐτιά τοῦ Ζακχαίου εἶχε φτάσει τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ περὶ μετανοίας καὶ βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ὅταν ὁ Κύριος βρισκόταν στὴν Ἱεριχὴ καὶ ἐπροκειτο νὰ περάσει ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμο της, σπεύδει ὁ Ζακχαῖος ἀνάμεσα στὸ πλῆθος γιὰ νὰ τὸν δεῖ.

Ὁ Ζακχαῖος «ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς εἰς ἔστι» καὶ μὴ μπορώντας νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμία του γιατί ἦταν βραχύσωμος σκαρφάλλει σ' ἓνα δένδρο ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ βλέπει καλύτερα ὑπερβαίνοντας κάθε ἐμπόδιο πού θὰ ἔθετε ἡ κοινωνικὴ του ἀξιοπρέπεια.

Ὁ Ἰησοῦς σταματᾷ μπροστὰ στὸν ἀρχιτελώνη, πού εἶχε ἀνέβει στὴν συκομωρέα, καὶ τοῦ ἀπευθύνει τὸ λόγο: «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα • γιατί σήμερα θὰ μείνω στὸ σπίτι σου». Ἡ ἀντίδρασή του ὑπῆρξε ἄμεση • «ἔσπευσε νὰ κατεβεῖ καὶ τὸν ὑποδέχτηκε μὲ χαρὰ».

Ἡ ἀρχικὴ ἐπιθυμία τοῦ Ζακχαίου μεταβάλλεται τώρα σὲ χαρὰ γιὰ τὴ συνάντηση μὲ τὸν Ἰησοῦ. Καὶ σὲ λίγο ἡ χαρὰ αὕτὴ ἐκδηλώνεται ὅχι μὲ λόγια ἀλλὰ μὲ μιὰ ἔμπρακτη μετάνοια: «Ἰδού, τὴ μισὴ περιουσία μου, Κύριε, τὴ μοιράζω στοὺς πτωχοὺς καὶ ἐὰν ἀδίκησα κανέναν, τοῦ ἐπιστρέφω τὸ τετραπλάσιο».

Τὸ μέτρο τῆς ἀληθινῆς μετάνοιας φαίνεται ἀπὸ τὸ πόσο εἶναι πρόθυμος ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀποχωριστεῖ ἀπ' αὐτὰ πού τὸν κρατοῦν σφικτὰ στὴ γῆ, εἴτε αὐτὰ εἶναι χρήματα, εἴτε εἶναι δύναμη καὶ ἐξουσία, εἴτε εἶναι κάποια σχέση καὶ γνωριμία. Μόνο ὅποιος βρεῖ κάτι καλύτερο ἀπ' ὅλα αὐτὰ συνειδητοποιεῖ τὴ σχετικότητά τους καὶ τὰ ἀποχωρίζεται.